

завищених очікувань, у нечітких, незлагоджених діях гілок влади, в умовах для розвитку та прояву економічної свободи й підприємництва. І в результаті маємо, що в останньому рейтингу економічних свобод, що традиційно складається американським аналітичним центром Heritage Foundation і газетою The Wall Street Journal, Україна перебуває на 125 місці з 161 у світі [4].

Висновки з даного дослідження. Свобода – одне з фундаментальних понять людського буття. Проблема свободи давно привертає увагу вчених, викликаючи гострі суперечки й дискусії. У політичній сфері розуміння категорії «свобода» тісно пов'язане з категорією політичного часу. Це здатність і можливість людини діяти відповідно до своїх інтересів і мети з урахуванням інтересів суспільства. Для українського суспільства важливим є розуміння того, що вплив особистої ініціативи та її значення в економічній політиці, як і раніше, залишається вирішальним.

Підприємництво як чинник виробництва формалізоване в неординарних здібностях людини, які пов'язані з її талантом управління і діяльністю новатора. Тому в контексті дослідження підприємництва та умов його розвитку вирішальним є людський чинник, адже людина є носієм як економічної культури, так і джерелом ціннісно-нормативної системи суспільства. І чим швидше непізнана економічна свобода розумітиметься як усвідомлена необхідність, тим швидше українське суспільство отримає бажані не лише матеріальні, а й духовні блага. Вільною може бути лише та людина, яка наділена волею. Саме воля дає змогу людині не лише протистояти зовнішній необхідності, а й рахуватися з нею, реалізувати свої внутрішні потенційні сили й можливості.

Перспективи подальших розвідок. Свобода є одним із центральних понять психології, політології, соціології, філософії. В економіці вона теж має велике значення, проявляючись зокрема як економічна свобода. Тому у подальшому плануємо розширити предметну сферу дослідження цієї проблематики.

Список використаних джерел

1. Блауг М. Экономическая мысль в ретроспективе / Блауг М. – М.: "Дело Лтд" 1994. – 426 с.; История экономических учений : учебное пособие. – М.: ИНФРА-М, 2007. – 784 с.
2. Кейнс Дж. М. Общая теория занятости, процента и денег / Кейнс Дж. М. – М.: Гелиос АРВ, 1999. – 352 с.
3. Туган-Барановський М. І. Політична економія / Туган-Барановський М. І. – К, Наукова думка, 1994. – 261 с.
4. Economic Freedom 2007. Heritage Foundation, The Wall Street Journal // <http://www.heritage.org/index/countries>.
5. Бычко И. В. В лабиринтах свободы / Бычко И. В. – М., 1976. – 240 с.
6. Дьяконов И. М. Законы Вавилонии, Ассирии и Хеттского царства / Дьяконов И. М. // Вестник древней истории. – 1952. – № 3. – С. 225-303.
7. Платон. Политея. История философии в кратком изложении. – М.: Мысль, 1995. – С. 141.
8. Шумпетер Й. Теория экономического развития / Шумпетер Й. – М.: Прогресс, 1982. – С. 159.
9. Фромм Э. Бегство от свободы. Человек для себя / Фромм Э. – М., АСТ МОСКВА, 2006. – 571 с.
10. Бентам И. Принципы законодательства / Бентам И. // Деборин А. Книга для чтения по истории философии : [в 2 т.]. – М., 1925. Т.2. Принципы законодательства. – С. 529-530, 532-533.
11. Джеймс У. Воля к вере / Джеймс У. – М.: Республика, 1997. – 431 с.
12. Друкер П. Рынок: как войти в лидеры. Практика и принципы : [пер. с англ.] / Друкер П. – М.-СПб: Бук Чембер Интернешнл, 1992. – С. 14-26.

УДК 338.1:339

Л.М. Івашова, К.В. Іванова

ШЛЯХИ АДАПТАЦІЇ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ МИТНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ В УКРАЇНІ ДО СВІТОВИХ СТАНДАРТІВ

Анотація. У статті проаналізовано та систематизовано нормативно-правові акти стратегічного управління діяльності Міністерства доходів і зборів України як правонаступника Державної митної служби України, зокрема у сфері управління, фінансового забезпечення, реформування діяльності, протидії та відмивання доходів, упровадження інновацій, регламентації митного контролю та міжнародного співробітництва. Виокремлено пріоритетні напрямки та запропоновано шляхи адаптації нормативно-правового забезпечення стратегічного управління Міністерства доходів і зборів України до світових стандартів.

Ключові слова: нормативно-правове забезпечення, стратегічне управління, державне управління, митна діяльність, міжнародні стандарти, інформаційне забезпечення, концепція.

Ivashova L.M., Ivanova K.V. By adapting regulatory framework of strategic management customs activities in Ukraine with international standards.

Annotation. The article analyzes Systematized the legal framework for the strategic management of activities of the Ministry of revenues and duties, as a legal successor of the State customs service of Ukraine, in particular in the sphere of management, the financial security reform activities, and combating money laundering, innovation, regulation of customs control and international cooperation. Highlighted priorities and proposed ways of adaptation of the legal provision of strategic management of the Ministry of revenues and duties, as a legal successor of the State customs service of Ukraine to the world standards.

Key words: regulatory support, strategic management, public administration, customs, legislation, international standards, information support, concept.

Постановка проблеми у загальному вигляді. Сьогодні поряд із людським, інформаційним і науково-технічним прогресом зростає роль митного регулювання, що покликане стояти «на варті» економічної, соціальної та національної безпеки. Таке регулювання неможливе без дієвого нормативно-правового забезпечення, що повинно регламентувати ці процеси. Особливістю митного законодавчого регулювання є те, що воно перебуває в тісному зв'язку з митним регулюванням інших країн, забезпечуючи при цьому зовнішньоекономічну діяльність. Тому адаптація нормативно-правового забезпечення стратегічного управління державною митною службою України до світових стандартів сприятиме зовнішньоекономічній діяльності та полегшить усі процеси, пов'язані з нею.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вивченням особливостей, пов'язаних з адаптацією українського законодавства до світових стандартів, зокрема в системах державного управління та митної справи, займалися такі провідні вітчизняні науковці – теоретики та практики, як В. Авер'янов [1], О. Андрійко [2], І. Зіма [7], В. Настюк [16], І. Ніколаєв [9], Є. Павленко [18] та інші.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Однак проблема нормативно-правового забезпечення стратегічного управління Державною митною службою України потребує ще більш докладного вивчення.

Формулювання цілей статті. Метою статті є опис і класифікація нормативно-правового забезпечення стратегічного управління Державною митною службою України, виокремлення пріоритетних напрямків і формування шляхів адаптації такого забезпечення до світових стандартів.

Виклад основного матеріалу. У системі органів державної виконавчої влади, що відповідають за організацію роботи з адаптації законодавства щодо стратегічного управління державною митною службою України до світових стандартів, провідну роль відіграють Міністерство доходів і зборів України (правонаступник Державної митної служби України); Міністерство фінансів України; Міністерство економічного розвитку і торгівлі України; Міністерство юстиції України; Міністерство закордонних справ України; Державна прикордонна служба України; Державний комітет статистики України та інші.

Міністерство доходів і зборів України (далі – МДЗ України) є правонаступником Державної податкової служби України та Державної митної служби України (далі – ДМС України), що реорганізуються.

У сучасних умовах система стратегічного управління МДЗ України як правонаступника Державної митної служби функціонує на основі різногалузевих нормативно-правових актів та актів різної юридичної сили, які варто адаптувати до світових стандартів. З метою систематизації нормативних актів стратегічного управління МДЗ України здійснимо їх групування за напрямками дії (системно-предметне групування) через неофіційну їх інкорпорацію (див. табл. 1).

Таблиця 1

Систематизація нормативно-правового забезпечення системи стратегічного управління митною справою

Назва групи нормативних актів	Основні законодавчі акти
Система управління Міністерства доходів і зборів як правонаступника Державної митної служби України	<ul style="list-style-type: none"> – Митний кодекс України; – Закон України «Про державну службу»; – Закон України «Про правила етичної поведінки»; – Указ Президента України «Про Порядок організації проведення спеціальної перевірки відомостей щодо осіб, які претендують на зайняття посад, пов'язаних із виконанням функцій держави або місцевого самоврядування»; – Наказ Державної митної служби України «Про створення регіональних митниць та ліквідацію деяких митниць»; – Наказ Державної митної служби України «Про створення Регіональної митниці боротьби з митними правопорушеннями»; – Указ Президента України «Про міністерство доходів і зборів України»
Фінансове забезпечення митної справи в Україні	<ul style="list-style-type: none"> – Бюджетний кодекс України; – Закон України «Про Державний бюджет України на 2013 рік»; – Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку складання, розгляду, затвердження та основних вимог до виконання кошторисів бюджетних установ»
Основні засади реформування системи управління митною справою	<ul style="list-style-type: none"> – Концепція реформування діяльності митної служби України «Обличчям до людей»; – Концепція модернізації діяльності митної служби України; – Указ Президента України «Про деякі заходи з оптимізації системи центральних органів виконавчої влади»
Протидія відмиванню доходів під час здійснення митної діяльності	<ul style="list-style-type: none"> – Закон України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом»; – Закон України «Про засади запобігання і протидії корупції»; – Указ Президента України «Про утворення Національного антикорупційного комітету»; – Указ Президента України «Питання Національного антикорупційного комітету»; – Указ Президента України «Про Національну антикорупційну стратегію на 2011-2015 роки»; – Указ Президента України «Про першочергові заходи з реалізації Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції»; – Указ Президента України «Про систему заходів щодо усунення причин та умов, які сприяють злочинним проявам корупції»
Упровадження інформаційного забезпечення та інформатизація митних органів	<ul style="list-style-type: none"> – Концепція державної цільової програми «Створення багатофункціональної комплексної системи «Електронна митниця» на 2013-2017 роки»; – Постанова Кабінету Міністрів України «Про Єдину державну інформаційну систему у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансуванню тероризму»; – Розпорядження Кабінету Міністрів України «Про схвалення плану дій з впровадження в Україні Ініціативи "Партнерство «Відкритий Уряд»"

Регламентация питань митного контролю	<ul style="list-style-type: none"> – Закон України «Про деякі питання ввезення на митну територію України та реєстрації транспортних засобів»; – Указ Президента України «Про заходи щодо посилення боротьби з незаконною міграцією»
Міжнародне співробітництво	<ul style="list-style-type: none"> – Віденська конвенція про консульські зносини від 24.04.1963 р.; – Віденська конвенція про дипломатичні зносини від 18.04.1961 р.; – Всесвітня поштова конвенція від 05.10.2004 р.; – Конвенція Організації Об'єднаних Націй проти корупції від 31.10.2003 р.; – Конвенція про тимчасове ввезення від 26.06.1990 р.; – Цивільна конвенція про боротьбу з корупцією від 04.11.1999 р.; – Кримінальна конвенція про боротьбу з корупцією від 27.01.1999 № ETS173

Джерело: розроблено автором.

У сучасних умовах функціонування ДМС України нормативно-правове забезпечення системи стратегічного управління митною службою України спиралося на такі законодавчі документи: Митний кодекс України №4495-VI від 13.03.2012р. [15], що регулює відносини, пов'язані зі справлянням митних платежів; Указ Президента від 29.11.96 № 1145/96 «Про Державну митну службу України», що визначає створення на базі Державного митного комітету України, який ліквідовано, Державної митної служби України як центрального органу виконавчої влади, а регіональні митниці, митниці, спеціалізовані митні управління та організації, які утворюються у встановленому порядку, регулювали митну справу на момент підпорядкування ДМСУ [26]. Наразі з метою реформування діяльності митної служби було прийнято Указ Президента України «Про деякі заходи з оптимізації системи центральних органів виконавчої влади» № 726/2012 [24] та Указ Президента України «Про Міністерство доходів і зборів України» від 18 березня 2013 року № 141/2013 [24], відповідно до якого основними завданнями МДЗ України визначено такі:

1. Забезпечення формування єдиної державної податкової, державної митної політики в частині адміністрування податків і зборів, митних платежів та реалізація єдиної державної податкової, державної митної політики, а також боротьба з правопорушеннями під час застосування податкового та митного законодавства, здійснення в межах своїх повноважень контролю за надходженням до бюджетів і державних цільових фондів податків і зборів та інших платежів.

2. Забезпечення формування та реалізації державної політики у сфері контролю за виробництвом та обігом спирту, алкогольних напоїв і тютюнових виробів.

3. Забезпечення формування та реалізації державної політики з адміністрування єдиного внеску, а також боротьба з правопорушеннями при застосуванні законодавства з питань сплати єдиного внеску.

4. Забезпечення формування та реалізація державної політики у сфері контролю за своєчасністю здійснення розрахунків в іноземній валюті в установленій законом строк, за дотриманням порядку проведення готівкових розрахунків за товари (послуги), а також за наявністю ліцензій на провадження видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню відповідно до закону, торгових патентів.

Фінансове забезпечення стратегічного управління МДЗ України здійснюється на основі Бюджетного кодексу України від 8.07.2010р. № 2456-VI, що регулює відносини, які виникають у процесі складання, розгляду, затвердження, виконання бюджетів, звітування про їх виконання та контролю за дотриманням бюджетного законодавства, і питання відповідальності за порушення бюджетного законодавства, а також визначаються правові засади утворення та погашення державного і місцевого боргу [3], Закону України «Про Державний бюджет України на 2013 рік» від 6.12.2012 р. № 5515-VI, що визначає бюджетні відносини протягом фінансового року [20].

Міністерство доходів і зборів України як орган державної виконавчої влади фінансується відповідно до Порядку складання, розгляду, затвердження та основних вимог до виконання

кошторисів бюджетних установ, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28.02.2002 р. №228 (зі змінами та доповненнями).

Основні засади реформування системи управління Державної митної служби було визначено такими актами законодавства:

– Наказ Державної митної служби України від 15.09.2006 № 785 «Про створення та ліквідацію деяких митниць», який визначає вдосконалення структури митних органів, приведення її на першочерговому етапі відповідно до адміністративно-територіального устрою України [31];

– Наказ Державної митної служби України від 06.10.2006 № 846 «Про створення Регіональної митниці боротьби з митними правопорушеннями» щодо принципового вдосконалення організації діяльності підрозділів по боротьбі з контрабандою та порушеннями митних правил у структурі Державної митної служби України;

– Указ Президента України від 24.12.2012 р. № 726/2012 «Про деякі заходи з оптимізації системи центральних органів виконавчої влади».

Відповідно до цього Указу і було створено Міністерство доходів і зборів України шляхом реорганізації Державної митної служби України та Державної податкової служби України, а також поклавши на Міністерство функцію з адміністрування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування. Міністерство доходів і зборів України створено шляхом реорганізації Державної митної служби України та Державної податкової служби України, а також поклавши на Міністерство функцію з адміністрування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування.

Нормативно-правове забезпечення протидії відмивання доходів здійснюється за допомогою Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом» і Постанови Кабінету Міністрів України від 10.12.03 №1896 «Про Єдину державну інформаційну систему у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансуванню тероризму», проекту Єдиної інформаційної системи, уведення зазначеної системи в дослідну експлуатацію та розпочатого поетапного впровадження системи в промислову експлуатацію, Указу Президента України від 18.01.01 № 22 «Про заходи щодо посилення боротьби з незаконною міграцією» [23], метою яких є реалізація державної політики з питань міграції та національної безпеки, спрямованої на активізацію протидії незаконній міграції. До основних завдань Програми належать: недопущення проникнення на територію України осіб, які незаконно перебувають в Україні і не заявляють у встановленому порядку про свій намір набути статусу біженця чи отримати притулок, втратили підстави для дальшого перебування в Україні й ухиляються від виїзду з неї, переховуються та уникають контактів із компетентними державними органами; перекриття транснаціональних каналів незаконної міграції на державному кордоні України та за її межами; припинення протиправної діяльності фізичних і юридичних осіб, які незаконно переправляють мігрантів в Україну та/або транзитом переміщують їх через територію України; посилення контролю за додержанням правил в'їзду, виїзду, перебування в Україні іноземців та осіб без громадянства.

Серед міжнародних нормативно-правових актів Україною ратифіковано такі: Конвенція Організації Об'єднаних Націй проти корупції від 31.10.2003 р.; Цивільна конвенція про боротьбу з корупцією від 4.11.1999 р.; Кримінальна конвенція про боротьбу з корупцією від 27.01.1999 р.; Всесвітня поштова конвенція від 14.09.94 р.; Конвенція про тимчасове ввезення від 26.06.90 р.; Віденська конвенція про консульські зносини від 24.04.63 р.; Віденська конвенція про дипломатичні зносини від 18.04.61 р.

Упровадження інформаційного забезпечення та інформатизація митних органів здійснюються на основі таких нормативно-правових актів, як Концепція державної цільової програми «Створення багатофункціональної комплексної системи «Електронна митниця» на 2013-2017 роки; Постанова Кабінету Міністрів України «Про Єдину державну інформаційну систему у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансуванню тероризму»; Розпорядження Кабінету Міністрів України «Про схвалення плану дій з впровадження в Україні Ініціативи «Партнерство «Відкритий

Уряд»; Концепція державної цільової програми «Створення багатофункціональної комплексної системи «Електронна митниця» на 2013-2017 роки.

Відповідно до статті 11 Митного кодексу України та Положення про Державну митну службу України (Указ Президента України від 24.08.2000 № 1022) одним з основних завдань, покладених на Держмитслужбу України, є розвиток міжнародного співробітництва у сфері митної справи. Держмитслужба представляє Україну у Всесвітній митній організації, інших міжнародних митних організаціях, а також забезпечує виконання міжнародних договорів України, укладених в установленому законом порядку. Відповідно ці завдання в сучасних умовах реалізує Міністерство доходів і зборів України.

Договірно-правова база міжнародного митного співробітництва регулює різноманітні аспекти співробітництва та включає в себе: міжнародні конвенції з митних питань; міждержавні угоди про взаємну допомогу в митних справах; угоди міжвідомчого характеру (у формі протоколів) про співробітництво у певних сферах митної справи.

У межах співпраці з митними адміністраціями зарубіжних країн з метою попередження, припинення та розслідування випадків контрабанди та порушень митного законодавства Міністерство доходів і зборів як правонаступник Державної митної служби України здійснює обмін інформацією на підставі міждержавних угод і міжвідомчих протоколів. На сьогодні здійснюється обмін інформацією з митними адміністраціями майже 70 країн світу [17].

Адаптація законодавства України передбачає реформування її правової системи та поступове приведення відповідно до європейських стандартів і охоплює приватне, митне, трудове, фінансове, податкове законодавство, а також інші галузі, визначені Угодою про партнерство та співробітництво. Важливим чинником реформування правової системи України слід вважати участь України в конвенціях Ради Європи, які встановлюють спільні для цієї організації та ЄС стандарти [25].

Позитивним кроком у сфері адаптації законодавства України до законодавства ЄС стало прийняття 13 березня 2012 р. Митного кодексу України у новій редакції (чинний з 1 червня 2012 р.), яким запроваджено механізм електронного декларування та митного контролю за переміщенням товарів через митний кордон за принципом єдиного вікна; запроваджено спеціальні спрощені митні процедури для підприємців. З метою реалізації положень Митного кодексу України прийнято 46 постанов Кабінету Міністрів України та видано 44 накази Міністерства фінансів України [17].

До нормативно-правових актів, що підлягають адаптації, належать такі: Регламент Ради (від імені ЄЕС) 2913/92 від 12 жовтня 1992 року про запровадження Митного кодексу Співтовариства [33]; Ст. VII Генеральної угоди з тарифів і торгівлі (Рішення Ради 94/800/ЄС від 22 грудня 1994 року про укладення від імені Європейського Співтовариства, в межах його компетенції, угод, досягнутих під час Уругвайського раунду багатосторонніх переговорів) [7]; Угода про застосування статті VII ГАТТ 1994 року (Рішення Ради 94/800/ЄС від 22 грудня 1994 року про укладення Європейського Співтовариства, у межах його компетенції, угод, досягнутих під час Уругвайського раунду багатосторонніх переговорів) [34].

При цьому Положення Регламенту 2913/92; Положення Регламенту 2454/93; Положення Конвенції Кіото лише частково враховано в законодавстві України. Статті Митного кодексу України частково відповідають положенням Регламенту 2454/93 і Конвенції Кіото та повністю відповідають положенням Регламенту 2913/92.

Основними напрямками розвитку митного законодавства, реалізація яких дозволить йому стати категорією правової держави відповідно до вимог Євроінтеграції, є забезпечення [8]:

- соціальної справедливості у сфері управління митною справою;
- стабільності митного законодавства;
- загальновизнаних стандартів митної діяльності держави;
- вибору варіантів поведінки учасникам митних процесів;
- належного митного контролю.

Пріоритетними сферами адаптації законодавства України згідно зі ст. 51 Угоди про партнерство і співробітництво між Україною та європейськими співтовариствами та їх державами-членами (далі – УПС) зараховано й митне право.

Як адаптацію законодавства із запобігання порушень митних правил відповідно до європейських норм і стандартів слід здійснити низку заходів, спрямованість яких повинна бути орієнтована на певні цілі, а саме на здійснення порівняльного правового дослідження на предмет відповідності митного законодавства України, а також профілактики митних правопорушень згідно з нормами і стандартам європейського митного права; формування загальнодержавної інформаційної мережі європейського митного права, яка забезпечить вільний доступ до неї всіх учасників адаптування законодавства; затвердження й опрацювання Урядом і парламентом України механізму підготовки планів-графіків щодо адаптації митного законодавства, а також моніторингу їх виконання; уведення систем навчання, а також підвищення кваліфікації працівників митних органів щодо адаптації європейського митного права, а також розробка й затвердження навчальних програм, що повинні бути спрямовані на профілактику порушень митних правил і відповідати європейським нормам і стандартам.

Адаптувати митне законодавство до умов європейської практики варто в таких сферах: митного права, митного регулювання в межах країн ЄС і митного регулювання окремих держав. Гармонізацію національного законодавства до міжнародних стандартів варто здійснювати в таких напрямках, як досягнення гармонізації Єдиного митного тарифу, ратифікація оновленої Кіотської Конвенції; внесення змін до Митного Кодексу України відповідно до Регламенту 2454/93, а також змін у статтях 3, 4, 7 щодо питань митної юрисдикції тощо.

Регуляторну діяльність МДЗ як правонаступника Держмитслужби України спрямовано на адаптацію нормативно-правових актів законодавства України відповідно до законодавства Європейського Союзу щодо спрощення та гармонізації митних процедур, упровадження інноваційних технологій у галузі митної справи та виконання державних програм.

Висновки з даного дослідження. Отже, підсумовуючи вищенаведене зазначимо, що наукове дослідження шляхів адаптації нормативно-правового забезпечення стратегічного управління Міністерства доходів і зборів як правонаступника державної митної служби України до світових стандартів є край важливим і актуальним.

Перспективи подальших розвідок. Україною ратифіковано низку міжнародних нормативно-правових актів, проте законодавство України потребує вдосконалення, оскільки не завжди відповідає світовим вимогам або суперечить їм. Дієва законодавча основа є запорукою ефективного стратегічного управління, що посилить місце України в міжнародному співтоваристві.

Список використаних джерел

1. Авер'янов В. Б. Адміністративне право України: доктринальні аспекти реформування / В. Б. Авер'янов // Право України. – 1998. – № 8. – С. 8–13.
2. Андрійко О. Ф. Державне управління та адміністративне право в сучасній Україні: актуальні проблеми реформування / О. Ф. Андрійко. – К.: УАДУ. – 1999. – С. 18-52.
3. Генеральна угода з тарифів і торгівлі (ГАТТ 1947) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_264
4. Доротич С. І. Адаптація митного законодавства до Європейських та міжнародних норм / С. І. Доротич [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/e-journals/Patp/2010_1/10dsiemn.pdf
5. Зіма І. І. Інформаційна війна та інформаційна безпека (огляд думок зарубіжних політологів та воєнних спеціалістів) / І. І. Зіма, І. М. Ніколаєв // Наука і оборона. – 1998. – № 1. – С. 56-58.
6. Митний кодекс України. Кодекс законів України № 4495-VI від 13.03.2012р. [чинний] // Відомості Верховної Ради України. – 2012. – № 48. – Ст. 552.
7. Настюк В. Я. Особливості методу правового регулювання митних відносин в умовах євроінтеграції / В. Я. Настюк // Митна політика України в контексті європейського вибору: Проблеми та шляхи їх вирішення : матер. наук.-практ. конф. (м. Дніпропетровськ, 20-21 лист. 2003 р.) – Дніпропетровськ: Акад. митної служби України, 2003. – С. 109-111.
8. Офіційний сайт Державної митної служби України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://arc.customs.gov.ua/dmsu/control/uk/index>
9. Павленко Є. Б. Пріоритетні напрямки адаптації національного митного законодавства з профілактики порушень митних правил до міжнародних стандартів / Є. Б. Павленко [Електронний ресурс]. – Режим доступу : [http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&Z21ID=&Image_file_name=PDF%2Fvamsup_2010_1\(4\)_11.pdf&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=0](http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&Z21ID=&Image_file_name=PDF%2Fvamsup_2010_1(4)_11.pdf&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=0)
10. Про Державний бюджет України на 2013 рік: Закон України № 5515-VI від 06.12.2012р. [чинний] // Відомості Верховної Ради України. [Текст]. – 2012. – № 5-6. – С. 60.

11. Про деякі заходи з оптимізації системи центральних органів виконавчої влади : Указ Президента України від 28 лютого 2013 року № 726/2012 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.president.gov.ua/documents/15236.html>
12. Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом: Закон України № 249-IV від 8.11.2002р. [чинний] // Відомості Верховної Ради України. [Текст]. – 2003. – № 1. – С. 2.
13. Про заходи щодо посилення боротьби з незаконною міграцією [Електронний ресурс]: Указ Президента України № 22/2001 від 18.01.2001 р. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/22/2001>.
14. Про Міністерство доходів і зборів України [Електронний ресурс]: Указ Президента України від 18 березня 2013 року № 141/2013 – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/141/2013>
15. Про затвердження Стратегії інтеграції України до Європейського Союзу : Указ Президента України від 11.06.1998 р. № 615/98 // Офіц. вісн. України. – 1998. – № 24. – Ст. 870.
16. Про Державну митну службу України [Електронний ресурс]: Указ Президента України № 1145/96 від 30.04.2011 р. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1145/96>. – Назва з екрану.
17. Про затвердження Стратегії інтеграції України до Європейського Союзу : Указ Президента України від 11.06.1998 р. № 615/98 // Офіц. вісн. України. – 1998. – № 24. – Ст. 870.
18. Регламент Ради (ЄЕС) 2913/92 від 12 жовтня 1992 року про запровадження Митного кодексу Співтовариства [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/994_a47
19. Угода про застосування статті VII ГАТТ 1994 року (Рішення Ради 94/800/ЄС від 22 грудня 1994 року про укладення від імені Європейського Співтовариства, в межах його компетенції, угод, досягнутих під час Уругвайського раунду багатосторонніх переговорів) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/981_011
20. Угода про партнерство і співробітництво між Україною і Європейськими Співтовариствами та їх державами-членами [Текст] : ратифіковано Законом України від 10 листопада 1994 р. № 237/94-ВР // Офіційний вісник України. – 2006. – № 24. – Ст. 1794.
21. Цивільна конвенція про боротьбу з корупцією [Текст] від 04.11.1999 ратифіковано Законом № 2476-IV від 16.03.2005 // Відомості Верховної Ради України. – 2005. – № 16. – Ст. 266.

УДК 338.1:339

Л.И. Кийда

РАЗВИТИЕ МЕТОДИКИ ПРИМЕНЕНИЯ УПРОЩЕННОГО ТАМОЖЕННОГО КОНТРОЛЯ В УКРАИНЕ

Аннотация. С момента перехода к рыночной системе взаимоотношений перед Украиной стоит проблема интеграции украинской экономики к мировому рынку, поэтому возникает ряд заданий, которые нуждаются в неотложном решении. Главные из них – приближение таможенного законодательства к международным нормам, правилам и стандартам, в том числе и относительно осуществления упрощенного таможенного контроля в условиях интеграции Украины в мировое экономическое пространство. Проблемы применения процедуры упрощенного таможенного контроля в практической деятельности таможенных органов и направления их решения раскрыты в данной статье.

Ключевые слова: упрощенный таможенный контроль, «зеленый» коридор, «красный» коридор, предметы, граждане, таможенный контроль, таможенное оформление, зона упрощенного таможенного контроля.

Kiyda L.I. Development of methods of application of the simplified customs control in Ukraine.

Annotation. The primary purpose of this article consists in generalization and deepening of theoretical approaches of custom control in the field of foreign economic activity, in perfection of forms of custom control for providing of economic security of Ukraine. Ukraine, as well as row of other powers of the world, passes to the international standards of realization of foreign economic activity. From the moment of passing to the market system before Ukraine the problem of integration of the Ukrainian economy is broken to EU, it is that is why arisen up, Main from the nikh-approaching of customs legislation to the international norms, rules and standards, including in relation to realization of the simplified custom control in the conditions of integration of Ukraine in outer economic space.

Key words: simplified custom control, "green" corridor, "red" corridor, objects, citizens, area simplified custom control.

Постановка проблеми в общем виде. Украина, как и другие страны мира, в реализации своей внешнеэкономической политики переходит на международные стандарты регуляции таможенной деятельности. Главным субъектом реализации таможенной политики выступает Государственная таможенная служба Украины, деятельность которой существенно влияет на